

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

CONFERENCE:

Le sens de l'initiation

(Sensul inițierii I)

CD 5024FR (I+II+III)

Isis dévoilée

(Isis dezvelită)

Data: 21 martie 1976

Durata: 47'17"

(Continuare)

TRACK 3

Și acum veți înțelege tot. Veți vedea, pregătiți-vă !

Așadar, discipolul care se concentra asupra Luminii, de exemplu, asupra Luminii, asupra Păcii, asupra Perfecțiunii, cu convingerea absolută că ele sunt o realitate, că sunt un lucru care trebuia să se realizeze și așa mai departe, chiar și în planul fizic – dar, dat fiind că el nu ținea atât de mult la planul fizic, pentru că în planul fizic trăim foarte puțin timp, iar apoi plecăm, și dacă ne-am stricat, ne-am cheltuit întreaga viață, numai pentru a meșteri, pentru a aduna, pentru a îngrămădi, iar apoi plecăm, fără a le putea lua cu noi și le lăsăm vagabonzilor, tâlharilor să le mănânce... Discipolii din vechiul Egipt nu erau atât de proști ! Ei încercau să se

concentreze asupra lucrurilor nemuritoare, eterne, indestructibile și atunci le adunau, le căutau, le acumula, le dezvoltau, le “strobeau”, până când, chiar atunci când plecau din acest plan fizic, deși nu aveau nici palate, nici mașini, nici bani, nici nimic, aveau bogății și comori și splendori în ei înșiși, o asemenea Lumină, (că) ei mergeau direct în acele regiuni de unde au venit acele particule; pentru că li se explica, li se spunea: «dacă primiți lucruri celeste în voi, veți fi obligați, într-o zi, să mergeți în aceeași regiune de unde le-ați luat, pentru că din cauza legii afinității, veți fi introduși de aceste lucruri în acele regiuni sublime și veți petrece o veșnicie de bucurie, de cunoaștere - învățând, bucurându-vă, călătorind, cunoscând tot. Și când i se explicau aceste legi, ale afinității, atunci discipolul nu se gândea decât să ajungă într-o zi în acele regiuni. Și atunci el lucra, lucra, lucra asupra Luminii, asupra laturii divine, asupra laturii celeste și, într-o bună zi, el beneficia (de toate acestea), era în plenitudine, într-o stare de nedescris care, în India, a fost numită «nirvana». În timp ce, toți ceilalți, care nu au trecut prin Inițiere, care erau influențați, subjugăți, mortificați de o filozofie stupidă, nu se ocupau decât de lucruri care putrezeau, piereau, nu durau mult timp, iar când plecau în lumea cealaltă, (erau) goi, săraci, mizeri și prost primiți. Atunci ei mergeau în regiuni de unde au adunat lucruri, adică, dacă nu era un loc numit Infern – pentru a suferi, pentru a vedea suferințele pe care le-au cauzat celorlalți, ce înseamnă ele, pentru că nu le cunoșteau («Ce contează, nu eu sufăr, ci ceilalți, ce-mi pasă mie ?»). Și atunci trebuiau să treacă prin Infern, pentru a cunoaște suferințele pe care le-au cauzat celorlalți. Iar apoi, (treceau prin) Purgatoriu, pentru a se curăța, a se purifica. Și numai după, după, după, poate era ceva, câtuși de puțin, un lucru bun pe care l-au făcut... Ca acela care, în sfârșit, dăduse un morcov, doar unul, sau o ridiche cuiva. Singurul bine pe care l-a făcut vreodată. Și săracul de el, era deja în Iad: el ardea, suferea, se plângea. Și jeliurile lui au ajuns până la Sf. Petru. Și pentru că Sf. Petru nu putea dormi din cauza asta, a căutat în catastif: «Trebuie să găsim ceva pentru a-

I ajuta !» A căutat, a căutat și a găsit că făcuse bine doar cu o ridiche, dăduse o ridiche cuiva. «Oho, zise el, asta e de-ajuns pentru a-l ajuta. A făcut, totuși, ceva. Lăsați în jos ridichea până la el, cu o sfoară, pentru a-l salva.» Atunci, acel (nefericit) s-a agățat de ea și a început să urce. Numai că ceilalți păcătoși care au văzut asta, s-au agățat de picioarele lui, ca să urce și ei. Și urcau... Iar el a zis: «Ei, voi știți că ridichea asta e a mea ?!» Și atunci sfoara s-a rupt și au căzut toți înapoi în oale. Nu trebuia să spună asta. Atunci Sf. Petru a văzut că nu e nimic de făcut. Nu poți salva astfel de oameni.

Așadar, tot ce se spune despre Infern și despre Purgatoriu sunt mari adevăruri. Ele nu au fost inventate. Oamenii cred că au fost inventate și atunci râd de ele. În realitate nu există locuri care se numesc Infern și Paradis (Iad și Rai). Nu. Sunt stări de conștiință. Numai asta poți corecta. Dar oamenilor trebuia să li se arate că există un loc undeva, care este Iadul, și un altul, Raiul, dar acestea au fost lăsate pentru cei îndobitociți; (pentru ei) este nevoie de asemenea lucruri, pentru a se agăța de ele. Dar pentru Inițiați a fost revelat faptul că nu există Infern. Sunt stări de conștiință. Sunteți în Infern chiar și acum. Unii sunt chiar acum; și suferă, sunt îngroziți. Or, acesta este Infernul. De ce să aștepti să fii aruncat într-o oală ? Ești deja în ea ! Iar alții care jubilează, care radiază. Ei bine, ei sunt deja în Paradis. Numai că nu știu că sunt în Paradis. Trebuie să le-o spună altcineva. Esențialul, lucrul cel mai important, în această pricină, este că dacă aveți iubire pentru adevăr, pentru lumină, pentru această puritate și o aveți în fiecare zi și toată viața, atunci deja acumulați, atrageți, pregătiți, formați o întreagă lume sublimă în voi, în jurul vostru, care nu se vede. Și când va fi văzută ? Când veți pleca în lumea cealaltă, veți vedea că ceea ce ați lucrat, ce ați făcut este o realitate. Și în acel moment, dat fiind că atunci omul nu are corpul fizic, nu are corpul eteric, nu are corpul astral, nici măcar corpul mental inferior, care îl împiedicau să simtă, să primească aceste lucruri sublime, el simte cele mai mici lucruri, vibrează la cea mai

mică vibrație – este de neînchipuit, de nedescris.

Iată cum Inițiații din vechiul Egipt prezentau lucrurile, adevărul. Ei spuneau: «Totul depinde de voi, dacă nu cereți decât Lumina, latura sublimă, deja sunteți legați de lumea adevărului, de lumea luminii, nimic nu vă va mai putea împiedica să vă proiectați când veți pleca, când veți părăsi corpul fizic, să vă aflați printre acele ființe care sunt de aceeași natură, de aceeași splendoare, de aceeași mărire, de aceeași frumusețe, de aceeași putere, sunteți cu ei. Iată adevărul. Adevărul cu adevărat veridic. Așa stau lucrurile; și nu puteți face ca lucrurile să nu fie așa; indiferent dacă credeți sau nu credeți, așa va fi, când veți pleca. Așa că nu ne rămâne decât să credem, să acceptăm și să lucrăm. Iată deci, trei lucruri. «Facă-(ți-)se după credința ta !» - a spus Iisus.

TRACK 4

Acum, cel mai bun cadou pe care vi l-am făcut în timpul celor 39 de ani, este cel de astăzi. Dacă acceptați, dacă mă credeți, dacă lucrați în acest sens, să aveți, să obțineți, să cunoașteți acest adevăr, această lumină, această iubire, veți vedea apoi. Oh, là, là ! Ce de schimbări, ce de schimbări extraordinare, chiar în această existență, chiar în această existență; în ciuda opreliștilor, a blănilor, a carapacelor și a perdelelor și a ecranelor, a îmbrăcăminților și toate celelealte, cu toate acestea veți avea ceea ce vreți.

Și în acest fel Inițiații, marii Maeștri, Hierofanții și Mahatma spuneau : «Planul fizic este cea mai mare opreliște pentru a realiza cât mai repede cu putință aceste lucruri. Corpul fizic, materia... vai, vai, vai, pentru a o subtiliza, pentru a o sublima, pentru a o transforma, pentru a ajunge să trăiești cu adevărat acea viață celestă chiar în corpul fizic, trebuie multe eforturi, multă voință, multă credință, multă iubire, multă speranță. Și cum oamenii sunt obișnuiți cu lucruri mult mai

ușoare, mai simple, mai concrete, ei nu se ocupă decât de asta și au renunțat la această muncă a Inițiaților, care este singura care merită (făcută), și iată cum, apoi, sunt mereu în mizerie, în sărăcie, în slăbiciune. Pentru că nu este nimic științific în ceea ce fac ei, nu este bazat pe o știință inițiatică. Tot ceea ce fac ei nu este încă cea mai bună ocupație, de fapt. Acum vă prezint astăzi latura cea mai perfectă, cea mai sublimă, cea mai veridică de a năzui către acea Lumină. Și dacă se întâmplă să simțiți puțină descurajare, mici, mici neazuri, mici suferințe, uneori, să spuneți ca în cântec: «În toate împrejurările vieții, nu-ți pierde pacea !» «Pri- vsicikite uslovia na jivota, ne gubi svoia mir !» Adică în orice condiții ați fi puși, să nu vă pierdeți niciodată Pacea. Eei, nu e ușor ! Este imposibil, dacă nu ești conectat, legat de Lumină, dacă nu ai acest ideal de a te agăța de ceva nemuritor, nu e cu putință. Priviți... Nu e posibil. Eu nu cred. Dar dacă ești agățat, dacă ai o coardă, cum spuneam: Înaltul Ideal. Oamenii n-au înțeles niciodată rolul unui Înalt Ideal; cum lucrează asupra noastră un Înalt Ideal, cum ne ajută, cum ne redresează, numai avânt un Înalt Ideal și dacă nu-l aveți, veți fi la pământ din cele mai mici lucruri. Pentru că nu există nimic care să vă susțină. Ca cei care sunt în mare, scafandrii. Dacă nu există o coardă, dacă li se întâmplă ceva, ei zic «Trageți !» și hop ! sunt săltați sus. Acesta este Înaltul Ideal. El este sus, la suprafața fapturilor, care vă susține, nu vă lasă să vă înecați. În timp ce, fără un ideal, ne înecăm. Vi s-a întâmplat de mai multe ori. Și pe urmă, acei ignorați trec drept savanți și filozofi. Se împăunează, se umflă în pene,/se dau mari, dar sunt zero în fața Cerului. În fața idioților, da, în fața ignoraților, da. Idioții se minunează în fața altor idioți ! Dar în fața Inițiaților, în fața celor de Sus, este lamentabil. Priviți cu ce se mulțumesc ! Priviți ce prostii sunt în capul lor ! Ei se mulțumesc, meșteresc...

Iată cel mai mare adevăr despre care v-am vorbit și el nu este încă (ultimul). Este unul din marile adevăruri, dar apoi vor veni altele. Și așa, unul după altul, unul după altul, înaintați, deveniți puternici, rezistenți. Altfel, ooo, veți alege... și veți fi

mâncați, înghițiți de gănganii mici. Și ce sunt aceste gănganii ? Păi sunt oameni care vă vor mânca. Da, sunt mici gănganii. Sunt multe, nu ducem lipsă de asemenea gănganii. Veți spune: «Dar cum vorbiți, cum îndrăzniți să vorbiți de asemenea lucruri ?» Ei da, Cerul mi-a dat acest drept. L-am obținut. Înainte nu eram așa. Eram foarte rezonabil, foarte ponderat, foarte cumpătat, impecabil, ce mai ! Dar din clipa în care Cerul mi-a zis: «Dă-i drumul, Toto !!! » de atunci (mi-am dat drumul) și spun astfel de lucruri. Fără îngăduința Cerului, oh, là, là ! eram... perfect, ce mai ! Drăguț adorabil. Dar mi se pare că într-o zi, când veți ajunge și voi la anumite munci, la anumite cuceriri, izbânzi sau dominații sau rezultate sau victorii, dacă vreți, e posibil să mă întreceți. Eu încă nu i-am ocărât pe oameni. Dar voi o să îi ocărâți - și încă cum ! Asta o prevăd. Dar noroc că pe moment sunteți drăguți ! Ei da, dar veți face mai mult de-atât. Dacă ați vedea măcar ce se întâmplă, cum sunt oamenii în interior, o să-i omorâți pe toți ! În timp ce eu încă n-am omorât pe nimeni. Deci eu sunt mai drăguț decât voi. Dar dacă ați putea măcar vedea ! Cunoașterea, clarvederea sunt foarte primejdioase. De ce ? Să zicem că cineva a deschis ochii unuia, și el devine clarvăzător. Și află că soția lui... Pune mâna pe pușcă: 3 morți ! Așa că clarvederea nu este chiar atât de recomandabilă. Trebuie să rămâi în ignoranță. Vă spun: dacă voi ați vedea ce văd eu, ați extermina lumea. Dar nici în această privință nu mă veți înțelege. Nici în asta.

TRACK 5

Acum veți avea într-adevăr timp să digerați, să meditați și veți vedea, într-o zi, că au fost, cu adevărat, mari adevăruri. Dar când ? Când veți pleca de pe acest Pământ. Dacă, înainte de a pleca, există și unii care sunt convinși, care acceptă, au o intuiție, îmi amintesc că este așa – pentru că nu coborâm pentru prima oară pe Pământ - și știu că ați verificat cu toții ce am spus; toți, fără excepție. Ați traversat toate

regiunile până la Cer și v-ați întors. Însă carapacele pe care le avem, pe care le aveți, vă împiedică să vă amintiți. Dar toate acestea sunt în voi. Unii pot să-și amintescă și să spună: «Da, așa a fost. Acum este greu.» Da, nu vă înșel. Și atunci de ce să nu beneficiați de cunoașterea acestor mari adevăruri și să vă bălăciți veșnic în tot ce este atât de murdar și necinstit, atât de mediocru, chiar dezgustător, uneori. De ce, când avem aceste mari adevăruri ? Să nu le cunoști, să duci o viață cam animalică, asta da... Poți chiar să-i scuzi pe oameni. Dar să ai revelația acestor mari adevăruri și să continui să te bălăcești, să te bagi în lucruri care nu sunt chiar atât de frumoase, atunci persoana aceea nu se va putea justifica în nici un fel. Nici ea nu va fi mândră de ea. E o chestiune de timp. Eu sunt liniștit. Știu că o să vă prind pe toți, toți, toți la cotitură, pentru că mai devreme sau mai târziu veți fi obligați să recunoașteți aceste lucruri. Fără excepție, aproape toți îmi veți da dreptate într-o zi. Dar poate că atunci nu voi mai fi aici. Mă veți căuta pe alte planete, ca să-mi mulțumiți. Da. Știu și asta. «Vă faceți iluzii, nu, nu, nu ! Oh, là, là ! » Și poate că sunt singurul care nu își face iluzii. Ceea ce am învățat, ceea ce am trăit, încă n-aveți idee ! Dar cu voia lui Dumnezeu, așa, încet, ușurel, încetișor, veți cunoaște lucruri pe care le-am trăit, pe care le-am cunoscut, pe care le-am atins, le-am verificat – pentru că dacă am face-o dintr-o dată, ați muri. N-ați putea rezista și suporta toate acestea. Ați cădea la pământ. Trebuie timp. Și apoi totul se va lărgi, veți vedea lucrurile clar și chiar veți măsura, veți cântări oamenii pe care îi întâlniți astăzi, în fața cărora sunteți în admirație, pentru că au terminat câteva școli, au câteva diplome, au bani... Apoi, când veți vedea cum trăiesc, cum vorbesc, cu ce se ocupă... cu lumina Învățăământului, vai, vai, veți descoperi că sunt foarte departe. Veți începe să-i apreciați pe alții, pe care i-ați călcat în picioare, pe care nu i-ați apreciat, pentru că nu sunt atât de bine clasați, stimați, de idioții lumii. Ce de schimbări se vor produce în voi, veți vedea ! De ce ? Pentru că trebuie să vezi lucrurile exact cum sunt. Și deocamdată nu le vedeți. Sunteți influențați de oameni

care nu cunosc adevărul. Ei ne-au influențat, ne-au indus în eroare, ne-au educat. Nu este așa, nu este așa ! Când veți cunoaște celălalt aspect, veți înțelege și îi veți clasa. Veți spune: «Gata cu ăștia ! Nu mai sunt idealul meu. Nu-i voi mai imita.» Pentru că pe moment, toată lumea vrea să devină regele oțelului, regele petrolului, regele prostiei, regele... Nu, ??? Iar acum sunt la spital, sunt la cimitir. Pentru că, știți, sunt prea mulți regi, prea mulți, așa că...

O, ce bucuros sunt astăzi ! Pentru că v-am făcut un cadou ! Și dacă ați înțeles, dacă gândiți că gândul este ceva real, puternic, ideal, formidabil și în loc să vă lăsați gândul să se plimbe, să adune murdării, lucruri senzuale, abracadabrate, lucruri dezordonate, să o puteți educa, concentra, conduce, ghida, ca ea să fie (ocupată) mereu, mereu cu lucruri sublime, sublime, sublime. Dacă ajungeți să faceți asta, aveți puterea, aveți cheia, aveți tot. Acum trebuie să faceți o muncă asupra voastră înșivă. Să nu vă lăsați ca toată lumea, plutind în nori. Ceea ce este puțin dulce, ah ! Toți decad tocmai prin gândirea lor, prin mentalul lor, prin imaginația lor, sunt dezechilibrați, ajung la psihiatrie, pentru că nu cunosc aceste lucruri. Lumina vindecă, Lumina însănătoșește, Lumina armonizează, Lumina perfecționează. Și oamenii de ce se ocupă ? De Lumină ? Mai degrabă de întuneric. Ei acceptă întunericul și atunci întunericul îi ucide.

Vedeți, deci, ce cadou v-am făcut astăzi ?! Și dacă vreți să verificați, hai, dați-i drumul ! (Vă trebuie) ani. Și veți vedea, când ne vom întâlni, nu veți mai fi aceeași. Va ieși ceva din voi. În timp ce acum, când văd multe chipuri, sunt stinse, stinse, sunt întunecate, sunt fără viață, nu există nimic, nici în privire, nici în zâmbet, nici în... Pentru că este „ideal” să fii așa. Este idealul oamenilor. În timp ce aici, ehe, însuflețim, însuflețim tot, tot, tot. Ființa trebuie să vibreze, să propage viața.

UN MINUT DE MEDITAȚIE